

[Pelle Voigt]

Men jeg vil da gerne følge det op med at spørge ministeren, om vi også i fremtiden skal opleve, at man i forbindelse med rutinemæssige togter udsender erklæringer fra Forsvarskommandoen om, at disse togter er advarsler til det ene og det andet land. Finder ministeren den slags offentlige fremstillinger af rutinemæssige togter særlig fremmende for vores forbindelser med andre stater?

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg har ikke haft lejlighed til at se det indslag i TV-Avisen, der bliver henvist til, og jeg kan derfor ikke bedømme dybden i det spørgsmål, som hr. Pelle Voigt her stiller, eller tage stilling til hypotetiske situationer i fremtiden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 767**4) Til forsvarsministeren af:****Jens Thoft (SF):**

»Skal ministerens svar af 6. april 1990 på spørgsmål nr. S 723 forstås således, at ministeren finder det i overensstemmelse med dansk afspændingspolitik, at danske krigsskibe afholder militære rutineøvelser i farvandet ud for Litauen?«

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg kan henvise til min besvarelse af det foregående spørgsmål, og derudover kan jeg oplyse, at jeg ikke finder det i modstrid med dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik, at dansk forsvaret overvåger nærområdet, herunder at enkeltstående danske orlogsskibe færdes i internationalt farvand i de centrale og østlige dele af Østersøen.

Jens Thoft (SF):

I forlængelse af ministerens nuværende svar, som jo først og fremmest var en henvisning til den forrige debat, vi havde, skal jeg henlede ministerens opmærksomhed ikke bare på TV-Avisen, som hr. Pelle Voigt henviste til, men også på Berlingske Tidende onsdag den 28. marts 1990 og Politiken den 24. marts 1990. Begge steder får man indtryk af, at det danske forsvaret i forbindelse med situationen i Litauen foretager en skærpet overvågning, sender en kanonbåd af sted for ligesom at advare.

Det er nok muligt, ministeren ikke har set TV-Avisen, men jeg går ud fra, at ministeriet har en udklippsservice, så ministeren holdes orienteret om, hvad der sker på hans ministeriums område i dagspressen.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg sørger selv for at være bekendt med, hvordan situationen er i nærområdet, så godt det nu lader sig gøre, og derfor gentager jeg, at jeg var bekendt med, at der var et dansk skib i området. Det er ikke på min besked, at det er gået af sted; den beslutning er truffet i forsvaret, som jeg meddelte allerede under første spørgsmål.

Men jeg var bekendt med, at skibet befandt sig dér, lige så vel som jeg blev bekendt med det, da skibet ikke længere befandt sig i området, hvad der også indgik i det tidligere svar til hr. Jens Thoft.

Jens Thoft (SF):

Da ministeren blev bekendt med, at skibet skulle sejle til Litauen, overvejede ministeren da ikke, om det kunne være en rimelig gestus, om det kunne være rimeligt i overensstemmelse med dansk afspændings- og sikkerhedspolitik, at sende en sådan kanonbåd af sted?

Forsvarsministeren (Enggaard):

Spørgsmålet om at sende et sådant skib af sted har ikke været forelagt mig, men jeg var bekendt med, at skibet befandt sig i området. Beslutningen om at sende skibet er altså truffet i forsvaret, men jeg blev selvsagt bekendt med, at skibet befandt sig dér.

Pelle Voigt (SF):

Så synes jeg, det giver anledning til at spørge ministeren, om ministeren i fremtiden vil sørge for, at der foreligger en politisk beslutning, når søværnet beslutter sig for at føre udenrigspolitik på denne måde, så vi kan undgå, at forsvaret på egen hånd er i stand til at gennemføre den slags aktioner, som man så politisk bagefter kan blive orienteret om og tage stilling til.

Ville det ikke være klogt i spændingssituationer det ene eller det andet sted, at der forelå en politisk baggrund og en politisk beslutning for aktioner af denne art, når de oven i købet bagefter i pressen af Forsvarskommandoen skildres som advarsler til det pågældende land?